

ИЗ ЖИВОТА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ Асеновград

Красиви мечти

Най-красивият град на България за 2014 година - Асеновград, е още по-красив през този сезон. С дъжда и плодородното слънце дърветата зеленееят и избуяват, а цветята допълват красотата.

Ръководството на ТСО на слепите покани хората от организацията ни да отпразнуват рождениците и именните дни през първите месеци на 2016 година. В сбирката участваха незрящи от Лъки, Първомай и Асеновград. Милка Костова - отговорник на групата от Първомай, откри тържеството със стихове и поздравления. Председателят Иван Шопов също поздрави всички присъстващи. Както винаги, масите бяха отрупани с вкусни специалитети, приготвени от сръчни ръце с голяма любов.

Елена Петлова, най-възрастната между празнуващите, пожела с молитва на всички много здраве, силна вяра и надежда.

Рождениците и именниците получиха поздравителни картички от Териториалната съюзна организация - Асеновград, дарени от Иван Желязков - управител на печатница "Екобелан". Отец Йордан - архиерейски наместник, подари икони "Писмо за Христа".

Всички в залата замлъкнаха, когато поетесата Настя Байрактарова запя с красивия си глас песните "Лудо младо", "Хубава си, моя горо", "Я кажи ми, облаче ле бяло". Тя докосна сърцата ни и всички заедно запяхме. Елена Янакиева рецитира стихове. Лушка Маджарова също уважи колегите си, като декламира стихове - лично творчество и на други поети.

Има спомени, които оставят трайни следи в нашето съзнание. Този ден ще се помни дълго време.

Приветливите лица на незрящите излъчваха радостни вълнения, а очите говореха с обич и топлина. Те разлюляваха въздуха като бели гълъби с крилете на своите красиви и светли мечти.

Славка СТАВРЕВА

Силистра

Екскурзия до Дряновския манастир

От 14 до 17 юни 2016 г. Регионалната съюзна организация на ССБ в Силистра проведе екскурзия до почивна станция "Поп Харитон" - Дряново в чест на 95-годишния юбилей на организацията ни.

Група от 20 човека отпътува с предварително изготвена програма от председателя на РСО Силистра Петранка Стоянова.

По време на престоя бяха посетени Грявна, Дряново и Дряновския манастир, пещерата "Бачо Киро".

Бяха проведени семинари на тема "Съхрани своето зрение". Състоя се и занятие по четене и писане на брайл сред красивата природа на Дряново. Имаше също и викторина в чест на 95-годишния юбилей на ССБ с въпроси, посветени на историята на сдружението, и с осигурени награди от спонсори.

Мероприятието бе реализирано с любезното съдействие на община Силистра, ПП "ГЕРБ" - Силистра и

Регионалната съюзна организация на ССБ в Силистра. През четиридневния престой хората ни се насладиха на богатата фолклорна програма, изнесена от нашите приятели и партньори от вокално-инструментална група "Чар" и дует "Обич" при народно читалище "Доростол - 1870". На връщане от Дряново групата посети регионалната организация в Русе и поздрави членуващите в нея по случай 95-годишния юбилей на ССБ с кратка музикална програма. Ръководството на РСО Силистра благодари на спонсорите на мероприятиято, на госпожа Марияна Иванова - управител на почивна станция "Поп Харитон" - Дряново и на екипа в хотела, който работи за топлото ни посрещане и обгрижването през целия престой. Участниците в мероприятиято споделиха, че са останали доволни от много добрата организация.

Връчени бяха сувенири от ТСО Тутракан на управителя на почивна база "Поп Харитон" г-жа Марияна Иванова и на нашите приятели от вокално-инструментална група "Чар" при народно читалище "Доростол - 1870".

Петранка СТОЯНОВА

Добрич

Овации за добре свършената работа

Отчетното годишно събрание на териториалната организация на сляпо-глухите в Добрич се проведе на 27 юни от 10 часа в клуб "Детелина". Именити гости на инициативата ни бяха Детелина Николова - областен управител, Красимира Кирова - главен експерт по социални дейности към Община град Добрич, докторите Искрен Димитров и Илияна Ананиева, председателят на местната организация на ССБ Живко Бохоров, социалният педагог от Центъра за социална рехабилитация и интеграция Кристина Димитрова, читалищният деятел Мария Паскалева и Маргарита Димитрова от Българския Червен кръст. От 35 членове на организацията, присъстваха 22 сляпо-глухи, като някои от тях бяха с приятели или придружители.

В първата част на събирането сътрудникът запозна присъстващите с доклад за извършените мероприятия за отчетния период, проектоплана за бъдещата работа и констативния протокол от проведената ревизия на състоянието на структурата ни, след което се пристъпи към изказванията и поздравленията. Повечето от горепосочените гости на събранието изразиха своите отлични впечатления от нашата организация. Те подчертаха, че сме борбени, ентузиазирани, упорити. Гордеят се с достиженията ни, радват се на спечелените медали и отличия. Изтъкнаха още, че приемаме предизвикателствата и не свеждаме глава пред изникващите препятствия по пътя ни. Заявиха, че и в бъдеще ще се отзовават на потребностите ни, като ни помагат съобразно дадените условия. Членовете ни също изказаха мнение за извършената от управителния съвет работа. Топли думи отправиха Янко Златев, Мария Костова, Недялка Тодорова, Мария Паскалева и други. Димитър Кънчев сподели несъгласието си по отношение на изискуемите документи за осребряване на разходи за балнеолечение. Богдан Петров зададе уточняващи въпроси относно дейността на управителния съвет, на които му бе отговорено изчерпателно. Може да се обобщи, че повечето хора са доволни от организационния ни живот. На всеки е дадена възможност да покаже най-доброто от себе си в спорта, поезията, пеенето, рецитирането и тъй насетне.

Щастливи сме, че датата на събранието ни съвпадна с Деня на сляпо-глухите - 27 юни, когато се чества рождението на Хелън Келър. Ние се прекланяме пред делото на тази силна жена, дала пример за

достоеен живот на всички, които имат това двойно сензорно увреждане.

Калинка КОВАЧЕВА

Истински щастливци

От 4 до 9 юли 2016 г. в Пловдив се проведе световен спортен празник за сляпо-глухи, включващ първенство по шахмат, спортна табла, канадска борба, дартс, боулинг и лека атлетика. В този период се състоя и преглед на художествената самодейност.

Добричкият спортен клуб "Устрем", сформиран към териториалната организация на сляпо-глухите, участва с шест състезатели. Те завоюваха общо 28 медала, от които седем златни, седем сребърни и четиринадесет бронзови. Благодарим от сърце на спортистите Радка Великова, Марийка Атанасова, Ваня Петкова, Калинка Ковачева, Димитър Кънчев и Илия Костов, които проявиха завиден борбен дух, давайки всичко от себе си. Ентусиазмът им бе заразителен.

Във фестивала на художествената самодейност участвахме със състава за стари градски песни "Антица" с ръководител Мария Паскалева и акордеонист Станчо Пеев, дуета за народни песни - Мария Андреева и Станчо Пеев и дуета за стари градски песни - Маргарита Димитрова и Светла Йорданова. Изпълненията им бяха прекрасни. Публиката се взриви от несекващи аплодисменти.

За пореден път се представихме достойно. Доказахме, че силата на духа премахва всички препятствия пред успеха. Благодарим от сърце на председателя на Националната асоциация на сляпо-глухите Димитър Парапанов и неговия екип за това грандиозно събитие! Успяхме да завържем и нови приятелства. Макар и за кратко, се почувствахме истински щастливи хора. Не на последно място благодарим на кмета на Община град Добрич, в чието лице срещаме разбиране и приятелска подкрепа.

Калинка КОВАЧЕВА

Стартира поредният проект на "ХобиСклуб"

На 21 юни в залата на "ХобиСклуб" в присъствието на повече от 40 човека, сред които и много гости бе подробно представен поредният социален проект на сдружението ни - "Величието на България през Първото българско царство". Екипът от нашата организация с ръководител Иван Тодоров, членове Светла Стоева, Михаил Панчев и доброволци и тази година ще реализира проект с изключителна значимост за хората с увреждания. Той ще бъде изпълнен с финансови средства от Община Добрич и собствени средства на обща стойност 1190 лева след редуцирането, т.е. след премахването на комуникационните разходи (телефони и интернет). Партньор при изготвянето на проекта е Регионалният исторически музей - Добрич в лицето на Ивелина Романова, която ще ни подпомага от създаването до приключването му.

Планираните дейности са основно за членовете на "ХобиСклуб" и целят да допълнят знанията ни по история на България. По проекта са поканени и хора с увреждания от още три добрички организации - ТСО на слепите, ТО на сляпо-глухите и Съюз на инвалидите "Надежда". В рамките на инициативата са предвидени работни срещи-разговори за обмен на добри практики в ТСО Шумен и с музейни специалисти от Регионален исторически музей – Шумен, Археологически резерват "Плиска" и Национален историко-археологически резерват и музей „Велики Преслав".

Това пътуване цели да породи живи спомени и да запознае 50 човека в неравностойно положение с културно-историческото наследство на България от времето на Първото българско царство, както и участниците да обменят опит със сродни по съдба хора и да опреснят познанията си по история. Проектът ще допринесе за преодоляването на социалната изолация и реинтеграцията на хората с увреждания, за прякото им включване в дейности от национален характер, за обогатяване на духовните им и културни потребности.

***

В базата на "ХобиСклуб" се случиха две събития - пред повече от 45 човека се отпразнува шестнадесетата му годишнина и се отчете 23-ият реализиран социално-исторически проект

"Величието на България през Първото българско царство", финансиран от Община Добрич. На срещата присъства арх. Боян Коларов - зам.-кмет на Община Добрич. Иван Тодоров - председател на УС и създател на НПО "ХобиСклуб", откри срещата и направи кратка ретроспекция от създаването на структурата през 1999 година досега. "Трудностите и проблемите са останали назад, преобладава ентузиазмът ни", подчерта г-н Тодоров. Той сподели също, че много разчита на програмата "Личен асистент". За отчитането на проекта, финансиран от Община Добрич, подробен доклад изнесе Ивелина Романова от Регионалния исторически музей. Тя е една от създателките на съвместния проект, което провокира присъстващите за многобройни аплодисменти. Изказаха се Светла Стоева, Зинка Петрова, Иванка Георгиева, Елка Христова и други. Общото мнение е, че проектът е изиграл своята роля, постигайки целта си - 50 човека в неравностойно положение да излязат от обичайното си ежедневие, да допълнят знанията си по история на България от времето на Първото българско царство, посещавайки градовете-музеи – Велики Преслав, Шумен и Плиска. През цялото време мултимедия прожектираше богат снимков материал. Настъпи тържествената част - "Многая лета" в изпълнение на Борис Христов, след което арх. Коларов и Иван Тодоров символично започнаха нарязаната празничната торта, предназначена за двете събития.

Иван ТОДОРОВ

Кърджали

С надежда за изцеление хора със зрителни проблеми браха билки

На Еньовден преди изгрев слънце членове на РСО на слепите с председател Шюкран Исмаил и директорът на ЦСРИ за лица със зрителни проблеми Стойна Желева се отправиха към парк "Простор", за да намерят и съберат лековити билки.

Според народното поверие през този ден на годината билките трябва да бъдат 77. В по-късните часове се включиха и други ентузиастаи.

Въпреки своето старание, те успяха да намерят само бял равнец, комунига и иглика. Не откриха жълт кантарион, еньовче и маточина.

Солистката на групата към организацията ни Селиме Иса изпя песен, посветена на Еньовден.

Бяха прочетени мъдри мисли за здравословния начин на живот от книгата на народния лечител Петър Димков.

Незрящите минаха през сплетен венец и пиха "мълчана вода", налята от лековит момчилградски извор, за здраве и сила през цялата година.

Християните от нашата регионална организация посетиха църквата "Свети Йоан Предтеча" - Кърджали, за да присъстват на празничната литургия, посветена на рождението на свети Йоан Кръстител.

Стайко КАФОВ

Емилия Стоянова първа на турнира по канадска борба в Спасово

Европейската шампионка по канадска борба за 2016 година Емилия Стоянова от Ардино взе участие във фестивала на фолклора и спорта в чирпанското село Спасово. Визитата на ардинчанката бе по

покана на дългогодишната ѝ приятелка от социалната мрежа Мария Пейчева. В традиционния празник на селото, организиран по повод Спасовден, се проведеха турнири по канадска борба, свободна борба и шахмат. А за привържениците на екстремните преживявания и високите скорости бе предвидено моторно стънт шоу.

Емилия Стоянова отново показва класа и висок спортен дух и спечели първото място в надпреварата по канадска борба. За своето постижение тя получи грамота и парична награда от кмета на Спасово Димо Нецов.

"За мен беше предизвикателство да приема поканата на моята приятелка Мария. Познаваме се повече от седем години, но за пръв път имахме възможността да се видим на живо", заяви Емилия Стоянова. Тя уточни, че Мария с интерес е следила нейните спортни изяви, останала е силно впечатлена и решава да я покани семейно на гости за празника на селото.

Емилия Стоянова сподели още, че е останала изумена от енергията на пирамидата, която притежава Мария в двора на къщата си. "Ползвахме пирамидата и се уверихме в силата и енергията ѝ. Искам да изкажа огромната си благодарност към Мария, която е невероятна домакиня, кмета Димо Нецов и на всички спасовци за невероятния уикенд, който подариха на мен и семейството ми, и да им пожелаем много здраве и да съхранят традициите си", допълни Стоянова.

Стайко КАФОВ

Хора със зрителни проблеми от общините Кирково и Златоград празнуваха в Чакаларово

В ресторант "Вейката" в Чакаларово близо 40 души от организациите на незрящите в Кирково и Златоград седнаха на обща трапеза, запознаха се и по-талантливите се изявиха със свои творби. Срещата се състоя по покана на ТСО Кирково.

Ирина Радионова от Чакаларово прочете свои стихотворения, в които с хумористична нотка описва преживяванията на своето семейство и изминатия труден път по отглеждането и възпитанието на децата ѝ.

Срещата между двете организации бе уважена от кмета на община Кирково – Шинаси Сюлейман и от зам.-кмета Валентина Димитрова.

В приветственото си слово Сюлейман изтъкна, че винаги вратите на общината са отворени за проблемите на незрящите и се търсят пътища за тяхното решаване.

Разходите за тържествения обяд пое община Кирково, а транспортните разходи на златоградчани – община Златоград.

От името на домакините благодари на общините за приноса им за осъществяването на срещата Румен Радионов, председател на ТСО на слепите в Кирково, а от името на гостите Недко Башев - председател на ТСО Златоград.

Шюкран Исмаил, председател на РСО Кърджали, поздрави присъстващите и им пожела здраве, борбен дух и повече такива инициативи.

Недко Башев сподели за 22-годишния път на организацията в Златоград, спечелила призови места на много певчески конкурси през годините – фестивали в Неделино и Смолян, със солистки Розка Маринова и Сашка Башева. Спортна гордост са шахматистите Филип Емилов и Живко Башев.

За доброто настроение свири и пя родопски песни 16-годишният Бойко Иванов. Всички се хванаха на хоро, а една обща снимка увековечи и скрепи приятелските връзки между хората от тези общини.

Стайко КАФОВ

Монтана

Кулинарна изложба "И аз мога"

В приятното утро на 27 юни 2016 г. активни членове на териториалната организация при Съюза на слепите в Монтана с финансовата подкрепа на Гражданско сдружение "Бъдеще за Северозападна България" подредиха кулинарна изложба, посветена на 95-годишния юбилей на ССБ.

Представителната експозиция включваше над 42 ястия, сладкиши и тестени изделия. Сред тях бяха характерните за нашенската кухня пълнени чушки с боб, разнообразни салати и предястия, шишчета, кюфтенца, риба, баници със сирене и с тиква. Не липсваха и по-нетрадиционни гастрономически изкушения като пиленца в гнездо, пингвини, матрьошки, ежчета, обезкостено пълнено пиле и разнообразни изкушаващи пити, торти и сладкиши.

Гости на мероприятиято бяха фирмите "Гала" ООД, сладкарница "Огоста", ООИИ - Монтана и технологът по храните Лили Кожухарова. Те представиха свои храни и десерти, които нямаха конкурсен характер. Мероприятието ни бе уважено и от директора на "Хуманитарни дейности" при община Монтана г-н Александър Герасимов, д-р Валерия Тодорова, регионалният представител на АХУ за Северозападна България Наталия Пешкова и регионалният представител на Комисията за защита от дискриминация Даниела Табакова.

Тричленното жури бе особено затруднено и дълго подреждаше класацията. Наградите бяха раздадени в три категории - месни ястия, десерти и тестени изделия.

Мъжете показаха, че са добри готвачи и трима от тях заеха призови места. Отличени бяха Горан Лачков, Ива Петкова, Младенка Антонова, Виолета Иванова, Петрана Бойчева и Валентина Василева. Търпеливо, присъстващите разговаряха, обменяха опит и рецепти.

Интересът към кулинарията и към културата на храненето безспорно расте, а това е много вдъхновяващо. Организаторите на мероприятиято от РСО Монтана обещаха на всеки посетител да намери отговор на въпроса "Има ли по-вкусна от домашно приготвената храна?". Показателен бе фактът, че час след награждаването на деветте маси останаха само празните подноси.

Снежана АТАНАСОВА

На екскурзия в Румъния и Сърбия

В ранната утрин на 17 юни 34 ентузиаста от териториалната организация на слепите в Монтана съвместно с приятели от ТО на глухите потеглихме на екскурзия с маршрут Монтана - Турну Северин (Румъния) - Кладово (Сърбия) - Неготин (Сърбия) - Монтана. Прогнозата на синоптика Емил Чолаков за "адска жегга" не ни смущаваше, защото климатикът в автобуса работеше и настроението бе приповдигнато. На граничните пунктове минахме безпрепятствено.

Първият град от маршрута ни бе Турну Северин. Градът е известен още с името Дробета и се счита за най-старото римско селище на територията на днешна Румъния. Той е основан от унгарския крал Ласло I и се намира срещу сръбския град Кладово на река Дунав. В средата на града се издига кула. Кулата е част от крепост, строена през XIII век, и дава средновековното име на града (от турн - кула). От 16 май 1972 г. градът официално се нарича с двойно име Дробета - Турну Северин. Край него има голям корабостроителен завод, в който се строят морски и речни плавателни съдове. В града има още работещи заводи за вагони, целулоза, дървопреработване, месокомбинат, фабрика за бонбони и други. Красива сграда от XIX век е предоставена за Дворец на културата. Музеят има няколко отдела - археология, фолклор и етнография, природонаучен, отдел за пролома Железни врата. Дробета - Турну Северин е обявен за град на розите. Те красят градините, парковете и алеите. В центъра има два разкошни фонтана, които впечатляват и с удоволствие поседнахме на пейките около тях. Имахме достатъчно време за разглеждане на картинната галерия и пазаруване. След 3 часа потегляме към град Кладово - Сърбия. Пътуваме по поречието на Дунав през Национален парк "Джердап" (Железни врата) - пролом на река Дунав, който представлява най-голямата речна клисура в Европа. Намира се на границата между Румъния и Сърбия. Имахме време за кратка фото пауза на най-красивото място от пътя. Към 17 ч. пристигнахме в Кладово. Градът се намира на 250 км от Белград, в близост са разположени многобройни културни и исторически паметници - останки от моста на Траян и Траянова врата, римското укрепление Диана, крепостта Фетислам. Настанихме се в тризвездния хотел

"Джердап". Той се намира на самия бряг на река Дунав в центъра на Кладово. Всички стаи са с изглед към Дунав и към отсрещна Румъния. За наша всеобща изненада на входа персоналът ни посрещна с голяма погача, питиета и безалкохолни напитки. Имахме време за разходки, посещение на музеи и магазини по избор. И в Румъния, и тук в Сърбия глухите ни приятели се запознаха с братя по съдба. Уверихме се, че за жестомимичния език преграда няма. Сприятелихме се със семейство от Кладово и прекарахме няколко часа заедно. Вечерята бе в същия хотел на шведска маса - с храна и питиета до насита. Свириха ни три музикални състава и купонът продължи до 4 сутринта. В 9.00 ч. отново ни очакваше шведска маса с обилна храна за закуска плюс мляко, варено турско кафе, чай и безалкохолни напитки. Бяхме уморени, но настроение не липсваше. Не бяхме гладни, но похапнахме. След закуската отново се разходихме из града. Съвсем наблизо е зеленчуковият пазар с изобилие от пресни плодове, зеленчуци, мляко, сирене, яйца. Пред хотела ни чакаше сръбското семейство, с което се бяхме запознали предната вечер. Бяха дошли да ни изпратят. Обещахме си да поддържаме връзка по скайп. Беше много трогателно и мило.

Към 10 часа потеглихме за Неготин. Градът е разположен близо до границата с България. Неготин е главен град на областта Неготинска Крайна, част от Тимошко. Населението му е 17 762 души, от които значителен брой са власи. По желание посетихме музея на хайдут Велко. Той се намира в сграда, построена през XIX век – двореца на княз Тодор. В музея са изложени оръжия от Първото сръбско въстание, предмети и мебели от деветнадесети век и други експонати. Имахме достатъчно свободно време за пазаруване и отмора сред многобройните цветни алеи и сенниците пред кафенетата в центъра на Неготин. Следобед отпътувахме. Минахме през село Кубишница. Останахме очаровани от красивата и впечатляваща архитектура на къщите. Такава красота не бяхме виждали другаде. Екскурзоводката ни обясни, че това е най-богатото сръбско село. Жителите са работили в чужбина, пък и земята е много плодородна. Не след дълго безпрепятствено минахме границата. Във Видин и Лом оставихме група приятели и продължихме към Монтана. Бяхме доволни от изборния маршрут и приятните преживявания.

На сбогуване благодарихме на екскурзовода и шофьора и си пожелахме здраве и нови, интересни екскурзии.

Снежана АТАНАСОВА

Пловдив

На кампанията "Чети с мен" откликна и брайловата библиотека в града на тепетата

В съзвучие с кампанията на Министерството на културата под надслов "Чети с мен", провеждана под патронажа на президента Росен Плевнелиев, Национално читалище на слепите "Луи Брайл 1928" инициира, а уредникът на брайловата библиотека към пловдивската регионална съюзна организация младата Петя Алексиева стана домакин и организатор на провеждането на изява, популяризираща ползата и насладата от четенето. Мероприятието се проведе успоредно със станалия вече традиционен фест "Пловдив чете".

Събитието се състоя на 10 юни от 14 ч. в Културния дом в съюзния жилищен комплекс. Присъстваха около петнадесетина души – ценители на писаното слово. Свои любими произведения – поезия и проза на брайлов или плоскопечатен шрифт, четеха невидящи и зрящи, за да демонстрират любовта си към книгата. Между гостите бяха Петя Белева – преподавател по български език и литература, и Блажо

Никулич – преводач от и на сръбски език. Освен тях стихотворения и проза от съюзни и други български автори на плоскочетен шрифт прочетоха Живка Огнянова и Ана Ройдева – социални сътруднички към НАСГБ в Пловдив, и Георги Генов от ТСО "Пулпудева".

Стихове и откъси от произведения на брайлов шрифт четеха Стефка Стойчева, Димитър Парапанов, Паулина Янева, Злати Златев и домакинята Петя Алексиева. Между прочетените стихове бяха и такива на поетите Здравко Лекишев и Величка Кърпарова, които, макар и да не са вече между нас, оставиха незабравима диря в съюзната творческа съкровищница.

Хубавата изява приключи със семпло парти – изпълнение на Петя Алексиева, която е възпитаник на Академията за музикално и танцово изкуство в Пловдив, и малка почерпка, осигурена от организаторката.

Ден преди събитието Петя Алексиева даде интервю, излъчено на следващата сутрин от Радио Пловдив. Изявата бе отразена и в някои пловдивски уеб сайтове.

Георги ГЕНОВ

София

21 май – поредният дъждовен ден. "Ще ни върви по вода" – рекохме си ние.

Спокойно пристигнахме в село Чавдар, софийско. Тук за трети път се провеждаше фестивал на старата градска песен под мотото "От небето идва любовта".

Мероприятието започна в 10 и 30 часа. В продължение на шест часа 50 участници се надпреварваха кой ще представи най-добре този уникален за България жанр – старата градска песен. Измежду всички надпяващи се имаше много добри и силни състави, дуети, триа и индивидуални изпълнители. Нашата вокална група излезе на сцената под номер 13 – фаталното число, което за нас обаче се оказа щастливо. В очакване журито да разпредели наградите напрежението между участниците беше голямо, но който го може, си го може. С пълна сила това се отнасяше и за нашата група. Неведнъж сме го доказвали. И както сами може би се досещате - така стана и този път. Групата ни пъ чудесно и беше възнаградена с плакет и специалната парична награда на кмета – 100 лева, които използвахме за дневни разходи.

Доволни и весели се завърнахме в София.

В края искам да изкажа огромната си благодарност на фирма "Глобал тур" и на нейния управител Доброслав Илиев.

Райна МИТИНА

Плевен

Златен медал за вокална група "Пей сърце"

Символите на радостта и мира - гълъби и балони, полетяха в небето при откриването на десетия юбилеен републикански фестивал за художествена самодейност на хората с увреждания. Събитието се проведе под патронажа на кмета на община Перник Вяра Церовска, която даде старт на многожанровата програма. Тя протече на откритата сцена пред читалище "Просвета". Организатор бе Съюзът на инвалидите в България, който заедно с община Перник финансира проявата. Близко 1500 участници посрещна пернишкият квартал "Църква". Те показаха своите различни таланти в рамките на два дни - 9 и 10 юли. Хората с увреждания, които се определят като личности със смели сърца и души, пяха, танцуваха, рецитираха, разказваха хуморески, показваха стародавни адети. Тук е мястото да благодарим на председателя на Съюза на инвалидите в Перник г-жа Анита Тараланска, която е основният инициатор и организатор на събитието и е човек с богата душевност и огромно, обичащо сърце.

И тази година плевенската вокална група "Пей сърце" при ТСО Плевен показа своите певчески умения пред широката публика. Единадесетте изпълнители под съпровода на акордеона на Богомил Мицев изпълниха две песни – "Мама Георги дума" и "Малка мома вода налива", а солистът на групата инж. Румен Петков изпя шлагерната песен "Пребродих цялата страна". Аплодисментите за плевенските слепи дълго не стихваха. Успехите на нашата група през последните месеци се дължат на вещото и взискателно ръководство на г-н Богомил Мицев, който е и неин корепетитор. За своето участие получихме най-голямото признание - златен медал за изпълнение.

За пръв път тази година имаше и международно участие. На сцената се изявиха изпълнители с увреждания от Румъния, Македония, Сърбия и Гърция. От българска страна имаше представители от всички региони, членуващи в организациите на хората с увреждания. Сред официалните лица бяха посланици и секретари на посолства. Фестивалът имаше конкурсен характер и на най-добре представилите се бяха връчени медали и специални плакети. Участниците бяха оценявани от компетентно жури с председател Мими Иванова и членове Развигор Попов, Лили Тодорова, Оля Миленова и Людмила Николова. Атракция на фестивала бе улицата на занаятите. Там бяха показани традиционни занаяти като грънчарство, керамика, тъкане, реставрация на картини, до които се докоснаха и хората в неравностойно положение. Плевенчани показаха завидно майсторство и в това начинание. Те обособиха автентичен за Възраждането етнографски кът с предмети от бита на българина. Гостите можаха да наблюдават как се прави някогашният качамак със сирене и червен пипер, попарен с маслена заливка. Разбира се, гостите опитаха от специалистета. На нашия щанд Тамара от групата показа уменията си при създаването на изделия от декупаж и пластена вълна. Организацията на фестивала бе на перфектно ниво и това допринесе за отличното настроение на всички. Вечерта на първия ден в хотел "Рударци" се организира голям купон - надсвирване и надпяване между петте групи, отседнали там.

Румен ПЕТКОВ

КОНКУРС Поредно доказателство за силата на брайловата грамотност

Вече стана традиция софийската регионална организация да провежда и спонсорира ежегоден конкурс по брайлова грамотност с участието на съюзни членове. Тази година не бе изключение. Традиционно, съревнованието се провежда непосредствено преди или след Деня на славянската

писменост и култура - 24 май. Тази година обаче то се състоя по-късно, на 1 юли - слънчев и горещ летен ден, и събра 10 незрящи брайлисти, готови да приемат предизвикателството да спечелят. Както всяка година, конкурсът премина в два модула - надпревара по бързо и правилно четене и правилно писане. Освен това от 2015 г. в съревнованието бе обособена и група от изучаващи и изучавали английски език, което направи мероприятиято още по-интересно и вълнуващо. Сред съревноваващите се участници на български език, както винаги, присъстваха две групи - на завършилите училищата за слепи и на самограмотилите се. Естествено, те бяха оценявани поотделно, както и незрящите участници в съревнованието на английски език.

Журието бе в състав - председател Петър Стайков и членове Савка Кацарска - преподавател по английски език в софийското училище "Луи Брайл", Марина Петкова - редактор в списание "Зари", и Йордан Младенов - бивш редактор от съюзната медия и настоящ директор на Центъра за социална рехабилитация и интеграция на лица със зрителни увреждания в София.

Българските текстове за прочитане и диктовка бяха диалози от произведения на Чудомир, съдържащи някои архаизми, което не улесни задачата на десетте участници, но няколко от тях се справиха блестящо.

След внимателно изслушване на четящите и щателна проверка на писмения текст журието определи и най-добрите сред тях, най-добрите за тази година, разбира се.

Победител от групата на завършилите училище за незрящи за 2016 г. е Хари Хараламбов, който показва най-добра бързина и правилност при четенето и минимален брой грешки при писането.

Второто място спечели Румяна Каменска, на която скоростта при четенето изигра лоша шега в стремежа ѝ да не допусне грешка, но затова пък писмената ѝ работа бе безупречна.

Третото място завоюва Ваня Димитрова - с по-ниска скорост на четене и единствена грешка при писането.

От групата на самограмотилите се за победител журието определи Виолета Петкова. Второто място спечели Димитър Веселинов, а на трето бе класирана Живка Павлова.

Като новообособена категория от конкурса определянето на нивото на брайлова грамотност по английски език се оказа много интересна част от съревнованието. От всички 10 участници четирима се престашиха да премерят сили в познанията си. Подбраните за диктовката и прочита текстове бяха значително по-леки от българските, но въпреки това съдържаха някои малки уловки. На всички направи приятно впечатление повишеното ниво на владеене на английски език сред участниците, дори в сравнение с миналата година.

Първото място журието присъди на Ваня Димитрова, която и в момента се обучава в курса по английски език в нивото за напреднали към ЦСРИ.

На второ място се класира Румяна Каменска, която освен писателски талант явно притежава и добър усет към чуждите езици, тъй като говори и пише и на руски.

Третото място спечели Хари Хараламбов, който, както и Руми Каменска, не е курсист в Центъра за рехабилитация, но също показва едно много добро ниво на владеене на английския.

Конкурсът премина при много сериозна конкуренция с участието на отлично подготвени и силни брайлисти. За жалост провеждането му съвпадна с началото на лятната ваканция на учениците от Училището за деца с нарушено зрение "Луи Брайл", които засилваха конкуренцията още повече в предишните години. Председателят и членовете на журието силно се надяваха най-добрите сред участниците да стигнат до "балотаж", ако бяха показали много близки резултати, но най-добрите за тази година успяха да се наложат твърде убедително.

Всички победители в тазгодишния конкурс по брайлова грамотност получиха грамоти и парични награди, осигурени от регионалната организация, както и вкусен обяд.

Огромното желание на съревноваващите се, както и на журието, е победителите от регионалните конкурси да премерят сили и на национално ниво. Преди години такива национални съревнования по брайлова грамотност се организираха на няколко пъти и би било чудесно, ако ръководството на ССБ вземе решение те да се възродят. Особено интересно и привлекателно ще е, ако и модульт за владеене на писмен английски език също бъде част от такива национални конкурси.

Марина ПЕТКОВА

ЛЕТЕН РАЗКАЗ Един Джулай завинаги

1.

Пътят към морето започна от гара Казичене. Крис, Днев, Стела, Лора и аз – банда новоизлюпени хипита, слязохме на перона и изпратихме влака, който затрака по релсите. Огледахме се, а после самоуверено тръгнахме към околоръстното. Ранното слънце на последния юнски ден вкарваше лъчите си в сърцата ни. Бяхме толкова сигурни в постигането, че пътят към него ни изглеждаше като детска игра. "Всички щастливи посоки започват от гара Казичене" – предполагах аз и си бърках в ушите с отчупена клечка от местно дръвче.

Стигнахме магистралата. Разделихме се. Първа линия – Днев и Стела, втора линия – Крис, Лора и аз. Минаха час-два, докато се отпусти стопът. Но пък как само се отпусти! Тъмносиня кола спря пред нашата тройка, а отвътре ведър чичко бодро ни запита:

- Закъде?

- Варна.

- И аз съм натам! Скачайте!

Късмет!? Нищо подобно. Когато си уверен в постигането, пътят сам те намира. Махнахме на Стела и Днев и мощно запрашихме към морето. Един след друг подминавахме градовете – Ботевград, Севлиево, Велико Търново. Спирахме тук-там, за да изпием по бира и да изпушим по цигара. Накрая колата се счупи. Някъде пред Антоново.

Малшанс!? Нищо подобно. Ако пътят върви по мед и масло, няма да остане нищо за постигането. Добутахме автомобила до градчето. Бодрият чичко се разшава, за да търси майстор. Приятелят ми Крис го придружи, защото е най-любезният тип на земята, а ние с Лора отидохме за бира. Влязохме в кръчмето и викнахме пет бири. Мацката на бара първо ни ги отвори, а после ни предупреди, че бутилките не могат да излизат от заведението, защото имало криза за амбалаж. А сега де!? Поне Крис да беше с нас, ами то!? Не, че не се справихме, но Лорчето тежеше точно трийсет кило с мокри дрехи, а и аз вече бях вкарал достатъчно крайпътни сокчета от хмел.

Излязохме от кръчмичката видимо развеселени. Прегръщахме света и той ни докара своето слънчице – Крис, който донесе новината, че колата не може да се оправи засега и че ние следва да продължим по пътя без бодрия чичко и синия му автомобил.

Крис изглеждаше отчаян, но ние бързо го заведохме към Извора на щастието – малката кръчмичка, в която царуваше великата криза за стъклен амбалаж. Дръпнахме по още няколко пенливи течности. Честно! Това бяха най-сладките бири в живота ми. След това просто не ни пукаше. Когато си тръгнал по пътя на постигането, изобщо не трябва да ти пука. Особено, след като си посетил Извора на щастието, от който не можеш да изнасяш бутилки.

2.

Стигнахме Варна по тъмно. Първо ни качиха някакви военни с очукана ГАЗ-ка. Както се казва - и армията ни подпомогна в мирния поход към морето. А до самия град ни хвърлиха едни цигани с очукан "Форд", за да докажат, че хипарията не признава нито раси, нито класи. Хипарията признава всички хора, които обичат мира и Изворите на щастието.

Засуетихме се из големия град. Предварително се бяхме разбрали със Стела и Днев, че ще се чакаме пред ФК-то. Не бях идвал отдавна във Варна и това ФК ми звучеше като футболен клуб, но учтивите варненци учтиво ни обясниха, че става дума за Фестивалния комплекс и моите заблуди много бързо се разсеяха.

Закибичихме пред ФК-то. Около нас минаваха различни хора, понесени от вятъра на ежедневието, които и понятие си нямаха от "Джулай морнинг", хипария и разни такива важни неща.

Стела и Денев закъсняха. Имали разни прекеждия, но все пак и те стигнаха благополучно. Купихме си бири и отидохме на Големия Централен Плаж. Там вече се беше събрал много народ от цяла България. Запознахме се със сума ти хора, имаше и пичове, с които се знаехме отпреди. Пътят и постигането си бяха дали среща на брега на морето и ние бързо влязохме в тях.

Ношно

къпане,

танци,

китари

и

готини

хора

от

цяла

България.

Денев улови гларус за крилата и после го пусна. Целта на постигането е да пуснеш постигнатото на свобода, която един ден да се върне при тебе, за да останеш с нея завинаги.

Когато се уморихме от различните видове движения, улавяния и пускания, приседнахме на плажа.

Нашата компания, едни готини гаджета от Плевен, стария ни познат Радо и други познати и непознати.

Обособиха се и разни други обособености. Цялото не съществува само по себе си като цяло, защото няма да може да изтърпи целостта си. Милиардите малки обособености правят Цялото. Колкото повече любов има между тези малки обособености, толкова по-щастливо е Цялото. Когато обособеностите воюват помежду си, Цялото страда и плаче, защото е загубило целостта си.

Един дърт хипар се домъкна отнякъде с галон уиски и приседна до нас. Като добър магьосник той наобикаляше всички обособени обособености на плажа и ги черпеше с уиски.

Ударихме по няколко здрави глътки. За пръв и последен път алкохолът не ме напиваше. Магията на добрия магьосник ме превръщаше в най-добрия човек на земята. Започнах да разказвам приказките, на които ме беше научил приятелят ми Гибона от Стара Загора. Той беше най-способният разказвач на приказки в целия свят. Следвах безценния му опит и разказвах. За крокодилчето, което не може да си намери пътя до дома, за хладилничето и бурмичката, за чантичката, плюшеното мече и голямата лоша халва...

Събудих се. Главата ми лежеше на корема на Крис, а в мен се беше сгушило най-милото момиче на света – едно от плевенските гаджета. Първичното желание няма нищо общо с постигането. Цяла нощ бройках една мацка с къса прическа, а ето че се събудях прегърнат с една прекрасна, слабичка, къдрокоса прелест, която ме гледаше с най-красивия поглед на света.

Видяхме зор, докато разкараме съня от душата на приятеля ми Крис. Много беше труден на ставане, а слънцето всеки момент щеше да изгрее. За този изгрев бихме път и този изгрев трябваше да бъде нашето постигане. Разсънихме Крис и заедно поехме към края на кея. Когато стигнахме, слънцето отдавна беше изгряло и мацката с късата прическа ме гледаше с укор. И не само тя. Всички ни гледаха с укор, сякаш искаха да ни кажат, че сме изпуснали постигането. Отвърнахме им с ирония.

Постигането е достатъчно неуловимо, за да бъде просто един изгрев.

3.

Разделих се с къдрокосата прелест. Уж за малко, а се оказа завинаги. Винаги се разделям по този начин с къдрокосите прелести, за да търся усойници с къси прически, които да ме гледат укорително. Не можех да задържа постигането, защото си мислех, че ще изгубя пътя. Много късно разбрах, че постигането е част от пътя към другото постигане.

Тръгнахме с Денев и Крис. По мъжки. Уж да пием по бира, а хванахме стопа и отидохме в Бургас.

Стела и Лора още ни се сърдят по случая. Не, че ни бяха гаджета или нещо такова, но си бяха наши момичета отвсякъде и не заслужаваха да бъдат изоставени. Но... Отдадеш ли се на пътя, често бягаши от постигането.

Стигнахме Бургас, после Китен. Пихме бира, запознахме се с разни типове, говорихме си за футбол, вяхме кичета в една дискотека на единственото що-годе прилично парче. Ловихме риба, оплетохме

въдиците, слушахме музика – някакви американски момчета искаха да им кажем истината. А истината е прекалено разнообразно понятие за нашите български необятни души. В Китен не беше нашето място. Там не беше нашето постигане. Пътят ни поведе натам. Избрахме пътя и изгубихме постигането. Не, че не беше весело. Напротив. Но хипарията някак си не бива да се превръща в обикновен купон, защото по този начин се обезценява смисълът ѝ на постигане.

Поехме по пътя към София, натоварени в един микробус. Денев, Крис, аз и едно маце, което бързо се гушна в Денев и го отнесе в нейния си свят. Останахме сами с Крис – без път и без постигане.

Отпивахме от някаква ракия, мезехме с някакъв зарзават и мълчаливо си говорехме. Това си беше наш патент – да си говорим с мълчание. Отпивахме, мезехме, слушахме монотонното движение на автомобила и се чудехме дали пък свободата не е по-важна и от пътя, и от постигането.

Петър КАЛИНОВ

ЛЮБОПИТНО 100 години от въвеждането на Григорианския календар

На 10 октомври 1582 година папа Григорий XIII въвежда нова календарна система, наречена по-късно на неговото име - Григориански календар. Първоначално той създава комисия, начело с професора по астрология Игнаций Данти. Те одобряват проекта на преподавателя по медицина в университета на град Перуджа Луиджи Лилио, който се счита за съставител на Григорианския календар. С него се заменя Юлианският календар, който за 400 години избързва с 3 дни. За да се избегнат нови грешки, се решава от всеки 400 години да се изваждат 3 дни. На 24 февруари 1582 г. папа Григорий XIII издава була, според която датите се преместват с 10 дни напред и се нарежда денят след 4 октомври 1582 г. (четвъртък) да се приеме не за 5 а за 15 октомври 1582 г. Така се поправя грешката, натрупана от времето на Никейския събор, и пролетното равноденствие отново става на 21 март. Григорианският календар не получава веднага разпространение.

Появяват се проблеми със загубените дни, още когато се приема разликата от 10 дни загубено време при приемането на календара през XVI в., които продължават чак до 20-те години на XX век.

В България е въведен през 1916 г. съгласно Закона за въвеждане на Григорианския календар в България, обнародван на 21 март 1916 година. Съгласно закона след 31 март следва 14 април. Но Българската православна църква продължава по Юлианския календар до 1968 г., когато заедно с Гръцката православна църква и Румънската православна църква възприема Григорианския календар - без Великденския празничен цикъл и твърдите дати на църковните празници.

Използван източник

<http://www.bolgari.net>

150 години от рождението и 70 години от смъртта на Хърбърт Уелс

Хърбърт Джордж Уелс (1866-1946) е роден в Бромли, Кент. Баща му е собственик на магазин и професионален играч на крикет. Майка му работи като икономка в едно имение и младият Уелс чете тайно книги в библиотеката. Когато бизнесът на баща му се проваля, и той като братята си е даден за чирак в текстилна манифактура. През 1883 г. учи и едновременно преподава в "Мидхърст грамар скул". Започва да следва биология в Лондон, но скоро загубва интерес и напуска, без да завърши. В продължение на четири години преподава в частни училища. През 1891 г. се оженва за братовчедка си Изабел. След 1893 г. Уелс се посвещава изцяло на писането. Писателят изоставя съпругата си заради една от най-добрите си ученички Ейми Кетрин, за която се жени през 1895 година. Уелс прави своя дебют с романа "Машина на времето", който е пародия на английското класово деление. Писателят формулира основният принцип за работата на машината, разглеждайки времето като четвърто измерение. Години по-късно Айнщайн публикува своята теория за четириизмерната структура на вселената като време – пространство. Следва романът "Островът на доктор Моро" (1896), в която луд учен превръща животни в хора. Книгата съдържа предупреждението на писателя, че човешкият прогрес крие и сериозни опасности. През 1897 г. излиза "Невидимият", а на следващата година и "Война на световите". "Първият човек на луната" (1901) е пророческо описание на космически полет, а "Война във въздуха" (1908) предрича важната роля, която ще започнат да играят самолетите в битка. Силната загриженост на Уелс за развитието на обществото го кара да се присъедини към Фабианското общество, което пропагандира социалистическите идеи. Но скоро влиза в конфликт с ръководителите му, в това число и с Бърнард Шоу. През 1914 година започва връзка с 26 години по-младата от него журналистка Ребека Уест, от която има син, който по-късно написва книга за техните сложни взаимоотношения. В своите романи Уелс използва като прототипове своите две съпруги, както и многобройните си любовници. След Първата световна война Уелс пише няколко научни труда, както и "Опит за автобиография". През 1917 г. става член на организационния комитет, създава Обществото на народите (първообраз на ООН) и публикува няколко книги, касаещи световната организация. Макар доста резервиран към революцията в Русия, писателят се среща с Ленин през 1920 година. Между 1924 и 1933 той живее предимно във Франция. През 1934 г. Хърбърт Уелс разговаря както със Сталин, така и с Рузвелт, опитвайки се, но без успех, да ги приобщи към своите планове за световен мир. През 1939 г. в книгата си "Свещения терор" той изследва психологическото развитие на модерния диктатор в лицето на Сталин, Хитлер и Мусолини. По време на Втората световна война Уелс живее в къщата си на Риджънтс Парк, отказвайки да напусне столицата заради бомбардировките. Умира на 13 август 1946 година.

Ето и някои от безсмъртните сентенции, които големият английски писател ни остави в наследство:

Истинската ни националност е човек.

Ако ние не завършим войната, войната ще довърши нас.

Фантастиката е литература за обикновения човек в необикновени обстоятелства.

Нито една страст на света не може да се сравни със страстното желание да поправим чужд ръкопис.

Винаги, когато хвърли поглед отвъд Атлантика, за да види американския орел, Европа вижда само задните части на щраус.

Този, който не гледа напред, се оказва най-отзад.

Нравственото негодувание е завист с ореол над главата.

Какво ли би направил човек със себе си, ако нямаше пречки по пътя му?

Глупакът никога не може да бъде някой, но винаги може да бъде всеки.

Цинизмът - това е хумор в лошо настроение.

Там, където няма промени и необходимост от промени, разумът загива.

МЕЖДУНАРОДНА ДЕЙНОСТ XXIV редовно заседание на Балканския консултативен комитет

По покана на Бранко Сузич – председател на Балканския консултативен комитет (БКК), делегация от представители на Съюза на слепите в България взе участие на 24-тото редовно заседание на Комитета, проведено се на 22 юни в хотел "Арена", намиращ се в ски център Попова шапка – Македония.

На срещата присъстваха представители от Албания, Босна и Херцеговина, България, Македония, Молдова, Румъния, Сърбия, Турция и Черна гора. Наблюдатели бяха представителите на Косово. На срещата присъстваше и Синан Туфай в качеството му и на член на борда на Европейския съюз на слепите, на който Балканският консултативен комитет е асоцииран член. Специален гост бе и Асен Алтънов – председател на РСО София, като поканата до него показва задълбочаващите се отлични отношения между двете Балкански страни. Всички участници пристигнаха на 21 май.

На 22 май срещата започна с тържествено откриване от председателя на Комитета и поканените гости. По време на церемонията от името на Съюза на слепите в България бе поднесен отличителен плакет на Жарко Селковски – председател на Македонския съюз на слепите, по случай 70-годишния юбилей на тяхната организация.

По време на първия панел на срещата бяха представени по азбучен ред развитието, промените и напредъкът за хората със зрителни увреждания във всяка една от страните. Бе прочетен поздравителен адрес от името на хърватската организация на незрящите. В много от докладите не се забелязваха съществени промени, настъпили през последната година, като би могло да се отличи представеното от председателя на Албанския съюз на слепите отношение на тяхната държава с изменението на законови и подзаконови документи, даващи право на участие в законотворческия процес и консултативните органи само на организации за хора с увреждания, като организациите на хора с увреждания са били изключени от участие в тези механизми. В хода на представянето новоизбраната председателка на черногорската организация разкри като основен проблем за незрящите приемането на нов закон за правата на потребителите, неуреждащ със специални клаузи правата на потребителите с увреждания. От българска страна бе представен доклад, засягащ работата на нашата страна, свързана с

имплементирането на текстовете на Конвенцията за правата на хората с увреждания на Организацията на обединените нации (КПХУ на ООН) и новия план за действие по нейното прилагане. Бяха споменати междуведомствените работни групи, бяха отчетени приетите концепции по отделни членове - чл.11, 12, 14, 18, 19, 21, 24 и 30 на Конвенцията. Беше уточнено, че се работи и по изработването на Концепция за достъпност (чл.9 от КПХУ на ООН). Отчетено беше изменението на Кодекса за социално осигуряване (чл.101, ал.1, т.4а), влязло в сила от началото на 2015 г., прекратяващо възможността лицата, които биват преосвидетелствани, да получават част от социалната инвалидна пенсия заедно с друга основна пенсия. Като положително изменение в нашето законодателство бе изведена отмяната чрез решение на Върховния административен съд на изискването правото на интеграционната добавка за балнеолечение и рехабилитационни услуги да бъде отпускана само за извършени процедури в обекти, отговарящи на стандартите по Наредба №30 от 2004 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Физикална и рехабилитационна медицина" (чл.28 от ППЗИХУ). Като очаквани промени бяха споменати и изготвените проектозаконови за физическите лица и мерките за подкрепа за социалната икономика, както и готвената нова правна уредба на експертизата на работоспособността заедно с отношението и предприетите действия от страна на Съюза на слепите в България. В доклада на българския партньор бе акцентирано и на поддържаните и задълбочавани контакти със сродни организации на Балканите, в европейски и световен мащаб, взаимодействието с българските организации на и за хора с увреждания и защитата на правата на нашите членове, предприеманите насърчителни мерки, както и развитието на организацията ни.

В експозето на члена на борда на Европейския съюз на слепите бе разгледан въпросът с неплащането на членски внос от страна на част от държавите-членки на БКК, като за примери бяха дадени Босна и Херцеговина и Македония.

След като стана ясно, че много малък кръг от организациите ще имат възможност да изпратят представители на предстоящата асамблея на Световния съюз на слепите в Орландо – САЩ, подготовката за нея не бе предмет на разглеждане на заседанието.

В панела, посветен на бъдещата работа на БКК, председателят на Федерацията на слепите в Турция и Турската конфедерация на хората с увреждания Туран Ичли предложи, а Комитетът с единомушие прие домакин на двадесет и петата среща на БКК през 2017 г. да бъде Република Турция. В този панел бяха дадени предложения от делегацията от Черна гора за бъдеща съвместна работа в областта на спорта и културата, като за пример бе предложено създаването на Балканска голбална лига с предварителни квалификации в три групи по четири отбора от страните, разположени географски най-близо, и провеждане на ежегодни финали на първенците от квалификациите в мястото на заседаване на БКК. Мултипликация на идеята бе предложена и за други спортове за незрящи, както и за организиране на Балкански фестивал за хора със зрителни увреждания.

В неформалната част на срещата бяха обменени добри практики. Бяха споделени идеи за бъдеща съвместна работа между българската, македонската, турската, черногорската и сръбската организация с цел разписване на проект за дългосрочно партньорство, включващо различни дейности.

Георги ГЕРГОВ

Турнир по голбал в Крива паланка, Македония

В периода 27-29 май 2016 г. в Крива паланка, Македония се проведе международен турнир по голбал. В състезанието взеха участие отборите на Сърбия, Черна гора, Македония и два отбора от България – "Витоша" Софийски университет и дамският отбор на София. В крайното класиране българите заеха третото място, а българките петото.

Транспортните разходи бяха поети от софийската организация на Съюза на слепите в България с председател Асен Алтънов.

Турнир по голбал във Варна

На 18 юни 2016 г. във Варна се проведе голбален турнир - част от параолимпийските дни на града. Организатор на събитието беше спортен клуб "Атлет" към СОУДНЗ "Проф. д-р Иван Шишманов". В турнира участие взеха 4 отбора – "Атлет", "Витоша", "Успех" и "София" - сборен женски отбор от състезатели на СКИ "Витоша" и УСК "Болид".

На първо място се класира отборът на СКИ "Витоша" с три победи - и трите мача приключиха с десетголова разлика преди края на редовното време.

На второ място се класира отборът на момичетата от София с две победи и една загуба.

На трето място в класирането останаха учениците от "Атлет" с една победа. И на четвърто място се класира "Успех" с три загуби.

Голмайстор на турнира с 18 гола стана Силвия Чаушева от отбор "София".

Купите и медалите бяха връчени от г-жа Петинка Христова – заместник-директор на СОУДНЗ "Проф. д-р Иван Шишманов", и Евелина Николова - председател на спортен клуб "Атлет".

След края на състезателните мачове бяха проведени два демонстрационни мача - между женските отбори на "София" и "Атлет" и между смесени отбори (мъже и жени) на състезатели от СКИ "Витоша".

Държавни първенства по голбал

На 25 юни в мултифункционалната зала на Националната спортна академия "Васил Левски" се състояха държавните първенства по голбал за мъже и жени. В Сървнованието взеха участие спортните клубове "Витоша" и "Болид" от София и "Атлет" от Варна. За определяне на държавния шампион отборите играха по системата всеки срещу всеки в два кръга. Очакваното дерби при мъжете между "Витоша" и "Болид" така и не се състоя. Планинарите от "Витоша" прегазиха бързаците от "Болид" и в двата мача с резултат 14:4, което категорично им осигури шампионското място.

Момчетата от "Атлет" миролюбиво заеха третото място, отредено от техните батковци.

При дамите нещата бяха аналогични с тази разлика, че мачовете между "Витоша" и "Болид" бяха твърде оспорвани. Първият двубой завърши 5:4 за студентките, а вторият 9:8 отново за отбора на "Витоша" Софийски университет, но каките много се озориха с ученичките, които показаха желание за сериозно противодействие. Все пак трябва да се отбележи, че отборът на СУ игра през цялото време с контузена състезателка, а смяна не бе възможна. И при момичетата варненки се задоволиха с бронзовите медали.

Така и при мъжете, и при жените класирането е следното:

Първо място за "Витоша" Софийски университет; второ място за "Болид" София; трето място за "Атлет" Варна.

Голмайстор при мъжете стана Алекси Динков от "Болид", а при дамите отличието завоюва Силвия Чаушева от шампионките.

Състезанието се проведе благодарение на Димитър Дилчев - кмет на район "Студентски", и неговия екип, както и на федерация "Спорт за хора със зрителни увреждания". Организатор на турнира бе Спортен клуб за интеграция "Витоша" с председател Стела Стефанова - член на УС на ФСХЗУ.

Главни съдии на турнира бяха Виктория Димитрова, Силвия Иванова и Любен Любенов.

Наградите връчиха екипът на кмета Дилчев, Станислава Стоименова от Департамента по спорт на Софийския университет "Свети Климент Охридски", Стела Стефанова и Иван Янев.

Българската национална телевизия отрази събитието и излъчи репортаж в централната новинарска

емисия на 25 юни.

Турнир по голбал в Питещ, Румъния

В периода 1-3 юли в румънския град Питещ се проведе турнир по голбал. В него взеха участие седем отбора - четири на домакините, по един от Сърбия, Молдова и България. Българският тим беше този на "Витоша" Софийски университет. Имаше две групи, в които се игра по системата всеки срещу всеки, а само първият отиваше на финал, вторият играеше за третото място и тъй насетне. Българите се оказаха в група със Сату Маре и Клуж-Напока. Столичани победиха Сату Маре и паднаха от Клуж, но жителите на голямото село (в превод Сату Маре означава голямо село) надделяха над сънародниците си и така и трите отбора се оказаха с равен брой точки, но по голова разлика "Витоша" се класира на първо място и на финала се изправи срещу отбора на Арджич, който разгроми с резултат 17:7.

Бронзовите медали спечели Клуж, които също постигнаха внушителна победа над сърбите с 15:5.

Българската делегация беше в състав: състезатели - Веселин Кушнеренков, Ивайло Вътов, Александър Стоянов, Христомир Пандов, Станислав Йорданов; треньор - Доброслав Илиев; шофьор - Светломир Селев; ръководител - Стела Стефанова.

Съдийството на турнира беше на добро ниво, но за залата трудно може да се каже същото.

Шахмат

Българският национален отбор по шахмат на България в състав Александър Тодоров, Петко Пътев, Димитър Хинев и Габриела Илиева взе участие в турнир по шахмат, състоял се в Сърбия в периода 23 - 26 юни. В състезанието сили мериха 7 отбора - България, Румъния, Македония, Черна гора, Босна и Херцеговина и два отбора на домакините от Сърбия.

Форумът беше отборен, а българските шахматисти извоюваха две победи, две равенства и инкасираха две загуби от домакините. Ето и резултатите на нашия тим:

България - Македония - 2,5:1,5 т.;

България - Босна и Херцеговина - 2,5:1,5 т.;

България - Румъния - 2:2 т.;

България - Черна гора - 2:2 т.;

България - Сърбия - 1:3 т.;

България - Сърбия 2 - 1,5:2,5 т.

Крайното класиране е следното:

1. Сърбия 2

2. Сърбия

3. Румъния

4. България

5. Черна гора

6. Босна и Херцеговина

7. Македония

Родните шахматисти играха по дъски, както следва:

първа дъска - Александър Тодоров - 2 т.;

втора дъска - Петко Пътев - 5 т.;

трета дъска - Димитър Хинев - 3,5 т.;

четвърта дъска - Габриела Илиева - 1 т.

Петко Пътев стана първенец на втора дъска.

Държавният шампион при мъжете за 2015 г. Расим Низам по лични причини не пътува с отбора.

Транспортът се пое от Съюза на слепите в България и се осъществи с микробус.

Водач на българската делегация беше Асен Алтънов - председател на РСО София и член на УС на ССБ.

Държавно първенство по спортен риболов

В периода 24 - 26 юни шуменският спортен клуб "Светлина" беше домакин на държавното първенство по спортен риболов. В надпреварата взеха участие 18 отбора на клубове, членуващи във федерация "Спорт за хора със зрителни увреждания". Събитието стана възможно благодарение на Агенцията за хората с увреждания и Съюза на слепите в България.

д-р Иван ЯНЕВ

Държавно първенство по шахмат за мъже

В периода 30 юни - 3 юли в Дряново се състоя държавното първенство по шахмат за мъже на федерация "Спорт за хора със зрителни увреждания".

В съревнованието взеха участие 79 шахматисти, включително и 4-те най-силни дами в този вид спорт. Шахматистите се състезаваха в две групи - "А" и "Б". Това разделение е от миналата 2015 година, като целта е силните ни представители в шахмата да имат по-оспорвани двубои, а останалите във втората група да имат стремеж за подобрение на спортната си форма и да се опитват да влязат в по-силната група.

"А" група се състои от 30-те най-добри шахматисти. Последните 10 от "А" група изпадат в "Б" група, а първите десет от втората група преминават сред най-добрите. Състезател, който не се яви за участие в група "А", директно отпада в по-долната "Б" група. Тази година не успяха да пристигнат 5-има участници от елита и така те отпаднаха. За участие сред най-силните УС на федерация "Спорт за хора със зрителни увреждания" отправи покана към 4-те най-добри дами. Така общият брой на шахматистите в "А" група стана 29, като класирането на шахматистките не се вземаше предвид при отпадане от групата.

В група "Б" се явиха рекорден брой желаещи - 50 участници.

Игра се по швейцарската система в 9 кръга. Съдии бяха инж. Димитър Илиев и гросмайстор Адриана Николова.

Новият стар шампион е Расим Низам с 8 точки, следван от Александър Тодоров с 6,5 т., трети е Йордан Георгиев с 6,5 т., четвърти Петко Пътев с 6 т., пети Милко Кичуков с 5,5 т., шеста е Габриела Илиева с 5 т., седми Стоян Ганев с 5 т., осми Венко Ганев с 5 т., девети Димитър Хинев с 5 т. и десетката допълни Илия Величков с 5 т.

Ето и първата десетка от "Б" група. Това са шахматистите, които извоюваха правото да се състезават следващата година в горната група:

1. Стоян Стоянов, Ямбол - 7,5 т.
2. Годор Георгиев - 7 т.
3. Боян Ганев - 6,5 т.
4. Фахрадин Ахмедов - 6,5 т.
5. Янко Петров - 6,5 т.
6. Феим Саид - 6 т.
7. Фикри Мехмедов - 6 т.
8. Николай Димитров - 6 т.
9. Васил Димитров - 6 т.
10. Данаил Караджов - 6 т.

Проявата стана възможна благодарение на субсидията, която федерацията получава от Министерството на младежта и спорта, както и на финансовата подкрепа от страна на Съюза на

слепите в България, който осигури ношувките и изхранването на участниците.

Цялостна информация - жребий, временно и крайно класиране, беше публикувана в chess-results.com. Наградите връчи председателят на Съюза на слепите в България Васил Долапчиев. Бяха наградени призьорите в "А" група, както и победителите в "Б" група. Наградите бяха плакети и медали. Дамите също получиха медали за участието си. Медал получи и най-младият шахматист, който участва в първенството - Хакан Осман на 13 години. Асен Алтънов - председател на РСО София към ССБ, предостави от името на организацията и финансов награден фонд в размер на 200 лв., който се разпредели между класираните се в тройката шахматисти от група "А".

Безспорно това държавно първенство беше поредната стъпка към подобряването на условията в този вид спорт и поставянето на разделителна линия между шахмата за удоволствие и хоби и този за високи постижения.

Управителният съвет на ФСХЗУ изчака провеждането на първенството, за да вземе окончателно решение за съставянето на националния отбор, който ще вземе участие в европейското първенство за незрящи, което ще се проведе във Варшава, Полша в периода 23 юли - 2 август 2016 година. Участието на отбора ни е осигурено благодарение на Министерството на младежта и спорта, откъдето са средствата за най-добрия ни шахматист и неговия треньор, а за останалите участници от делегацията разходите изцяло се поемат от Съюза на слепите в България.

Безусловно една от състезателките направи много сериозно впечатление със своите желание, хъс и класа. Това е 16-годишната Габриела Илиева, която има международно ЕЛО и в трите разновидности на играта, а именно класически шахмат, ускорен и блиц.

Състезателката би могла тепърва да постига многобройни успехи на международното поле, но затова са необходими много работа и средства, както и желание и постоянство от нейна страна, защото ръководството на федерацията ще направи всичко по силите си, съобразно възможностите си, да й осигури условия за развитие в шахматното поприще.

Прави впечатление, че топшахматистите на България са вече на една висока възраст, което идва да покаже, че шахматът трябва по-мощно да се популяризира сред учениците и младежите със зрителни увреждания, за които има възможност федерацията да кандидатства за финансови средства от Министерството на младежта и спорта.

д-р Иван ЯНЕВ

ТЕХНОЛОГИИ Kindle отново става достъпен за незрящи

Amazon обяви нов, по-тънък и по-лек електронен четец с марката Kindle. Най-голямата новост в него е връщането на достъпността на устройството за незрящи, пише Wall Street Journal.

В ранните си дни четците на Amazon имаха говорители, гнездо за слушалки и функция "текст към говор", която помагаше на читателите с проблеми със зрението. Но четвъртото поколение Kindle Touch, което се появи през 2011 г., беше последното, предлагащо тези удобства. След като Amazon се насочи към таблетите Fire с LCD екрани, тя премахна аудио функционалностите от четците Kindle, което ги направи недостъпни за незрящите.

Новият четец се продава за 80 долара с реклами и 100 долара – без. Той разполага с 6-инчов екран с електронно мастило като своите предшественици. Екранът не свети като модела Paperwhite.

Устройството разполага с повече памет и безжична bluetooth технология, която за първи път се ползва в Kindle.

Bluetooth обикновено се ползва за предаване на музика или говор. В случая това означава, че Kindle може да ви чете на глас електронна книга, когато се свърже с Bluetooth слушалки или колонки, като Amazon Echo. Технологията за говор VoiceView, която чете дори менюто на устройството и други функции на интерфейса, направи своя дебют през 2015 г. на таблетите Fire.

Използван източник
<http://www.bgonair.bg/>

Microsoft се подготвя за края на безплатното инсталиране на Windows 10

Microsoft обяви, че вече е започнала подготовката за края на безплатното инсталиране на Windows 10, съобщава онлайн изданието WinBeta. На 29 юли изтича едногодишният срок, в който компанията позволява на всички с легални копия на Windows 7 и 8.1 да инсталират безплатно Windows 10. В момента старите версии на операционната система имат вградено приложение, което постоянно подканя потребителите да се възползват от безплатното обновяване до Windows 10. Офертата важи до 29 юли, след което Windows 10 ще е достъпен само по традиционния начин - чрез купуване на лиценз. Потребителите, които все пак решат да не се възползват от офертата и останат на по-старите версии на платформата, повече няма да виждат предложения за инсталация на Windows 10. Въпросното приложение ще бъде деактивирано, а след това и поетапно премахнато от компютрите им. Microsoft не коментира директно слуховете, че все пак безплатният "ъпгрейд" до Windows 10 ще бъде удължен. Компанията обаче отговаря, че известията за инсталация ще бъдат деактивирани на 29 юли.

Използван източник
<http://www.dnevnik.bg/>

4 ужасни тайни за Windows 10, които Microsoft не иска да знаете

Мариян СЛАВОВ

Има два типа хора на планетата – такива, които не харесват Microsoft, и всички останали... Така че реално има само един тип хора в света. Компанията има цел да постигне 1 милиард Windows 10 устройства и макар това да изглежда като детска мечта в момента, може да се превърне в реална възможност, след като много потребители преминават към последната операционна система на Microsoft, за да очистят съществата си от лошия вкус на Windows 8. Хората обаче сякаш забравят съмнителните практики, които компанията използва в операционните си системи и най-вече в

десятката. Например:

1. Ъпдейтите на Windows 10 се разпространяват чрез компютрите на потребителите.

Всички знаем как работят торентите – те свързват милиони компютри по света и когато е необходимо да бъде свален файл, малки частички от него биват събирани от различни машини, за да се появят магически на десктопа ви. Microsoft са решили да използват тази логика и да доставят ъпдейтите си по грандиозно нов начин, наречен WUDO – Windows Update Delivery Optimization. Доста странно е, че компанията е предприела подобен рисков ход – всички експерти по сигурността ще ви кажат, че първото правило е да не се връзвате към източници в мрежата, на които нямате пълно доверие. И все пак от Microsoft разчитат да облекчат собствените си центрове за данни за сметка на потребителите – хитро! Още повече - опцията е включена по подразбиране и изисква доста ръчкане в настройките, за да я махнете. Гарантираме ви, че обикновените потребители няма да си направят труда да стигнат дотам. Има и друг проблем с тази схема – интернет трафика. В много страни все още няма широколентов бърз интернет и доставчиците взимат пари за всеки гигабайт. Да разпределиш ъпдейтите си така, че да точат от трафика на различни потребители, вместо собствения си дейта център, не само е леко неетично, но коства на хората истински пари. Шейм!

2. Windows 10 наблюдава всичко, което правите... Всичко!

През последните години потребителите станаха много чувствителни към личната си неприкосновеност. Още с първите официални дистрибуции на Windows 10 възникна проблем – разбирачите веднага се заровиха в настройките за поверителност, за да се убедят, че всичко е наред и се оказва, че нищо не е наред. Освен обичайното GPS шпиониране, за да се "предоставят по-добри резултати при търсене" и реклами в Start менюто, експерти по сигурността са открили някои доста притеснителни "функции" на десятката – например пускането на кийлогър, който записва всичко, което въвеждате през клавиатурата, и Cortana – дигиталния асистент, конкурент на Siri – която наблюдава всичко, което правите. Всичко!

Microsoft, разбира се, е напълно наясно и няма какво да крие – не можете да очаквате да имате изкуствен интелект за асистент, който да ви помага със задачите, ако не му дадете пълна информация за всичко, което правите. Истинският проблем тук е, че Cortana споделя цялата тази информация с Microsoft, а компанията е оставила тази опция смело на automatic. Повечето от тези опции имат бутони за изключване, но дори тогава, Windows 10 комуникира с Microsoft за редица знайни и незнайни неща, които потребителите правят.

3. Windows 10 деинсталира програми без разрешение.

Още от зората на персоналните компютри, когато обикновеният Джо зад офисното бюро е попаднал в ръцете на скуката и си е помислил "защо да не започна да пиша вируси за забавление", компаниите правят всичко възможно да се справят с проблемите по сигурността. Това означава редица пачове, ъпдейти и други подобни, за да може обикновеният Джо да не влезе в компютъра ви и да види онези снимки. Или банковата ви сметка. Threshold 2 е подобен ъпдейт на Microsoft за Windows 10, който компанията пусна през ноември. Всички бяха много въодушевени и до голяма степен операционната система тръгна по-добре след това обновяване, но докато вниманието беше отвлечено, Windows 10 си деинсталираше програми без позволение.

Оказва се, че ъпдейтът е деинсталирал програми, които е приел за риск за сигурността. Антивирусни програми и софтуер за анализ на производителността са заминали под ножа, което си е доста притеснително. После идват безобидни програми като Adobe Reader и Adobe CS Suite, които също са изтрети, както и по-важни звена като контролните центрове на графичните карти и софтуера за конфигурация на RAID. Премахването на невинен четец на PDF е едно, но самоунищожаването на ключови центрове, без които компютърът не може да функционира – съвсем друго. Подобни действия са характерни за една друга категория софтуер – кхъм... вируси!

4. Windows 10 се инсталира самосиндикално и насила.

Колегите от СЮ.ВГ вече писаха за онзи случай, в който жена осъди Microsoft за 10 000 долара точно заради нежелан ъпдейт до Windows 10 и това описва до голяма степен проблема. Оставяме настрана досадните изскачащи съобщения, че безплатното копие на Win 10 чака да бъде инсталирано – те си бяха дразнещи сами по себе си. Когато обаче от Microsoft започнаха да хитруват и в изскачащите прозорци се появиха странно формулирани съобщения от сорта на "Вашият ъпдейт е насрочен за дата X", нещата се омазаха тотално.

През февруари Microsoft тотално премахна опциите за отказ и направи ъпдейта малко или много задължителен (което доведе и до съдебното дело, споменато по-горе). Това кара хората да се запитат – как Windows 10 е толкова добър, че не само се предлага безплатно, ами и задължително (затварям тага за сарказъм). Разбира се, има начин да се премахне досадното балонче, което непрекъснато напомня за ужасите, които предстоят с Win 10, но инструкциите са непосилни за повечето обикновени потребители.

Естествено, ние не казваме, че Windows 10 е непременно сатаната. Операционната система безспорно има своите качества, но гореописаните "проблеми" карат по-умните да останат на верните, макар и вече малко стари, седмици или още по-сигурните линукс дистрибуции.

Използван източник

<http://www.idg.bg/>